

den rige Mand, som kun har en lille Husstand, vil komme til at betale det mindre. Jeg fremfører kun disse Hovedgrunde imod dette at gøre Fattigvæsenet til en Stats sag.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale de Vædringsforslag, der ere stillede af Udvalget og dets Flertal og et enkelt, der er stillet af et Mindretal. — Med Hensyn til Lovens 8 første Paragraffer har Udvalget fundet sig tilfreds med dem og har derfor ikke stillet noget Vædringsforslag til dem. Det første Vædringsforslag, som fremkommer, er Vædringsforslaget Nr. 1, stillet til § 9. I dette Stykke er indført to nye Bestemmelser udover det, som alt nu er Lov. Den første angaar den Forpligtigelse, som i Henhold til de første 8 Paragraffer ligger paa en Person, hvad enten vedkommende nu optræder som Mand, som Husfru eller som Fader eller paa anden Maade, og som til Dato ikke har kunnet inddrives ved Udpantning eller ved Afsoning, hvorimod det Tilskud, som en Mand maa give til sine uægte Børn, har kunnet blive behandlet paa denne Maade. Nu kommer Forslaget og siger, at samme Regel som gælder for Inddrivelsen af det Underholdningsbidrag, der ydes til uægte Børn, og Afsoning af det, skal indføres ogsaa overfor de andre Fordringer, som ere fremsatte i de første 8 Paragraffer. Heri er Udvalget enig og har derfor stillet Vædringsforslag i saa Henseende. Den anden Bestemmelse, som findes i dette Stykke, gaar ud paa, at naar en Mand er dømt til Bånd og Brød, kunde dette forandres til en 6 Gange saa lang Hensættelse i en Arbejdsanstalt. Dette har Udvalget ikke fundet at være rigtigt, selv om den Bestemmelse kom ind, at Overøvrigheden skulde stønne over, om det ikke greb for stærkt ind i hans Familieforhold. Derfor en gift Mand vilde det altid have til Følge, at han kom til at undvære en stor Del af sit Arbejde, og derved muligvis ikke kunde skaffe sig selv og sin Familie det nødvendige og som Følge deraf staffede dem paa Fattigvæsenet. Vi have derfor ment, at det vilde være urigtigt overfor en Familiefader, naar man f. Eks. tænker sig, at en Familiefader skulde udrede blot 20 Kroner halvaarligt til et uægte Barn, at han saa i Henhold til disse Bestemmelser, der gøres gældende i de første 8 Paragraffer, skulde i Stedet for at komme til at sidde nogle saa Dage paa Bånd og Brød komme til at sidde 30 Dage i Fængsel hvert halve Aar. Det vilde jo blive 60 Dage aarligt, man vilde tage en saadan Mand bort fra hans Erhverv, og det kunde godt være, at det var en meget større Sum, saa

at en saadan Mand næsten kunde komme til at sidde det meste af sin Tid i Fængsel. Dette har Udvalget anset for mindre heldigt. Ogsaa lige overfor et Æhnde har Udvalget anset det for mindre heldigt. Det er jo ikke ualmindeligt, at et Æhnde kan have Forpligtelser i saa Henseende. Dersom nu et Æhnde skulde undværes 30 Dage, vilde det ikke alene gaa ud over det selv, men ogsaa over Tredjemand, nemlig Husbonden, hvilket vi ikke anse for rigtigt. Udvalget har derfor foreslaet, at denne Bestemmelse gaar ud. — I § 11 er der tre ny Bestemmelser, som ikke nu findes i vor Lovgivning. Den første gaar ud paa, at frastilte Husstruer skulde, naar de have særlig Formue, kunne komme til at udrede en Sum til Mandens Underhold, saafremt han kommer i Trang. Denne Bestemmelse har Udvalget anset for rigtigt og har derfor gennem sine Vædringer bibeholdt den. Men foruden dette siger § 11, at der bør paalægges Forældre at udrede Understøttelse til deres trængende Børn udover 18 Aars Alderen, og at der bør paalægges Børn at udrede Understøttelse til deres trængende Forældre. Disse to Bestemmelser har Udvalget ikke anset det for rigtigt at indføre i Loven og har derfor stillet Vædringer i saa Henseende. Man har nemlig ment, overfor det første Forhold, at man ikke bør paalægge Forældrene en Pligt uden der, hvor de have en Ret. Indtil 18 Aars Alderen have Forældrene et retligt Krav overfor deres Børn, men efter at disse ere blevne 18 Aar, have de det ikke, og et saadant Barn kunde jo føre et Liv, hvorved det paaførte sig store Udgifter gennem Fattigvæsenet, som saa vilde falde over paa Forældrene. Dette billiger Udvalget ikke og har som sagt stillet Vædringsforslag om at udsøndre det. Hvad den anden Bestemmelse om, at Børn skulde yde Understøttelse til deres trængende Forældre, angaar, mener man, at det Krav, som maa stilles til Borgerne, er, at de opdrage deres Børn godt til 18 Aars Alderen,

Rettelser.

- Sp. 2352, L. 11—12 f. o.: „at staafe“, læs: „Defiance“.
 — 2364, L. 8 f. o.: „i Reglen gives“, læs: „i Reglen ikke gives“.
 — 2364, L. 10 f. o.: „Bygning“, læs: „Eilbygning“.
 — 2364, L. 19 f. o.: „nagte at“, læs: „nægte ham at“.